

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 46.

Vydána dne 26. října 1945.

Cena K 3.40.

O B S A H: x

(97.—99.) 97. Dekret presidenta republiky, kterým se mění a doplňují ustanovení o zvláštní dani výdělkové. — 98. Dekret presidenta republiky o přechodných opatřeních v oboru daně z obrátu. — 99. Dekret presidenta republiky o úpravě přímých daní za kalendářní roky 1942 až 1944 a o úpravě poplatků a daní obchodových.

97.

Dekret presidenta republiky ze dne 13. října 1945,

kterým se mění a doplňují ustanovení
o zvláštní dani výdělkové.

K návrhu vlády ustanovují:

ODDÍL I.

Ustanovení hlavy III zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb., o přímých daních, ve znění pozdějších změn a doplňků, se mění a doplňují takto:

Čl. 1.

(1) § 72, odst. 1, písm. c) zní:

„elektrické podniky, na kterých jest zúčastněn stát spolu se samosprávnými svazky, prohlášené za všeužitečné nebo na takové přeměněné podle zákona ze dne 22. července 1919, č. 488 Sb., o státní podpoře při zahájení soustavné elektrifikace a zákona ze dne 1. července 1921, č. 258 Sb., ve znění zákona ze dne 1. července 1932, č. 114 Sb., jestliže dividenda (podíl na zisku) nebyla v rozhodném roce vyplacena;“

(2) § 78, odst. 2 zní:

„Nově vzniklým tuzemským podnikům, vedoucím řádné obchodní knihy, které zavedou v tuzemsku dosud nezastoupenou nebo jen nedostatečně zastoupenou výrobu a jejichž vznik se doporučuje z národohospodářských ohledů,

mohou býti na žádost, o níž rozhodne ministerstvo financí s ministerstvem průmyslu a dalšími zúčastněnými ministerstvy, na dobu nejdéle 5 berních let, počínajíc berním rokem nejbližší následujícím po obchodním období, v němž s provozováním bylo započato, poskytnuty daňové výhody v tom rozsahu, že podniky dotčené mohou býti osvobozeny od zvláštní daně výdělkové se všemi přírůžkami, jestliže dividenda (podíl na zisku) nebyla v jednotlivém obchodním období vyplacena.“

Čl. 2.

§ 78, písm. c) zní:

„k zúrokování kapitálů v podniku uložených (v akcích, prioritních akcích, závodních vkladech, společenstevních podílech, vkladech komanditistů a pod.);“

Čl. 3.

§ 78, písm. e) zní:

„ku příspěvkům, darům a jiným bezúplatným věnováním. Dále ku příspěvkům do nemocenských, úrazových, starobních, invalidních, vdovských, sirotčích a pensijních pokladen nebo podobných ústavů, pokud je podnik platil nad povinnou zákonnou kvotu za své zaměstnance, jakož i daně a dávky za ně placené, i když byl takový závazek smluvně převzat, leč že jde o zaměstnance s hrubými služebními požitky (§ 29) nepřesahujícími u jednotlivého zaměstnance ročně 60.000 K. Odčitatelný jsou však remunerace placené zaměstnancům podniku za konané práce, avšak s výhradou písm. i) a j).“

Dary sloužící ke zlepšení starobních, invalidních, vdovských, sirotčích a pensijních požitků zaměstnanců a členů jejich rodin, jakož i podpory těmto podniky poskytnuté jsou odčitatelné, jestliže se dary a podpory ty buď přímo vyplácejí zaměstnancům a členům jejich rodin, anebo se ukládají do samostatných, k tomu zřízených, od jmění podniku oddělených pensijních nebo podpůrných fondů;

Čl. 4.

§ 78, písm. f) zní:

„ke krytí zvláštní daně výdělkové s přírážkami;“

Čl. 5.

Ustanovení § 79, odst. 1, písm. b) se zrušuje.

Čl. 6.

§ 79, odst. 1, písm. f) zní:

„odpisy, které jsou úměrné opotřebení nebo znehodnocení inventáře nebo provozovacího materiálu, jakož i ztrátám na podstatě, na kursu nebo jiným ztrátám při provozování obchodů nastalým, dále části výtěžku, které se z téže příčiny ukládají do zvláštních rezerv (reservy pro odpisy, umořování a pod.), v tomto případě však jen tehdy, byly-li tyto rezervy věnovány úhradě úbytků a ztrát určité označeného druhu a ztráty a úbytky tohoto druhu buď již nastaly nebo lze-li je očekávat jako předvídaný výsledek obchodních poměrů.

Pochybuje-li úřad o přiměřenosti odpisů nebo úložek, zjistí ji výslechem znalců.

Samostatné části inventáře a provozovacího materiálu, jež byly pořízeny nebo vyrobeny v obchodním období 1943 (1942/1943) nebo dalších za cenu nepřevyšující jednotlivě 2.000 K, mohou být odepsány najednou anebo postupně ve třech obchodních obdobích, počínajíc obchodním obdobím, v němž byly pořízeny nebo vyrobeny.

Upotřebí-li se odepsaných částek k výměně inventáře nebo provozovacího materiálu, nebudíž v tom spatřováno rozmnožení kapitálu v podniku uloženého [§ 78, písm. a)].

Pojišťovacím ústavům, jakož i podnikům uvedeným v § 83, odst. 5, které přidělují účetní, avšak nerealizované kursovní zisky zvláštním rezervám pro kursovní ztráty, nelze odeprítí vyloučení takovýchto přidělů z daňového základu.

Nastalé úbytky a ztráty, k jejichž úhradě byla zřízena nezdaněná zvláštní reserva, musejí být uhrazeny především z této rezervy;

přesahují-li ji, smějí zkrátiti daňovou základnu jen potud, pokud reserva nestačí k jejich krytí;“

Čl. 7.

Ustanovení § 79, odst. 1, písm. h) se zrušuje.

Čl. 8.

§ 79, odst. 2 zní:

„Vztahují-li se výdaje zároveň na podniky nebo části výtěžku zvláštní dani výdělkové podrobené i nepodrobené, buďtež odečteny pouze ony části těchto výdajů, které připadají na podniky nebo výtěžky dani podrobené. Nelze-li těchto částí přesně určit, předpokládá se, že se rozvrhují na podniky nebo výtěžky podle hrubých příjmů.“

Čl. 9.

§ 80, odst. 3 zní:

„Zdanění úložek do rezerv, označených v § 79, písm. f) — pokud nejde o daněproště rezervy, určené k úhradě úbytků a ztrát na budovách, strojích, zařízení a na podstatě, nebo o zvláštní rezervy pro kursovní ztráty podle § 79, písm. f), odst. 5 — nastane na berní rok následující po obchodním období, v němž se stalo zřejmým, že úbytky a ztráty, pro něž byly úložky zřízeny, nemohou již vůbec anebo v plné výši provedených daněproštěných úložek vzniknouti. Zvláštní rezervy pro kursovní ztráty podle § 79, písm. f), odst. 5 se zdaní na berní rok následující po obchodním období, v němž byly realizovány účetní kursovní zisky, které těmto rezervám byly přiděleny.“

Čl. 10.

§ 83 se mění takto:

1. Odstavce 1 až 8 zní:

„(1) Zvláštní daň výdělková činí, pokud se v dalším jinak nestanoví, 60% dani podrobeného ryzího výtěžku.

(2) U výdělkových a hospodářských společenstev, uvedených v § 75, odst. 1, č. 1, vyjíma- jíc společenstva úvěrní, činí výdělková daň 7% základního kapitálu (odstavec 10) podle stavu na konci obchodního období pro zdanění rozhodného. U stavebních sdružení, uvedených v § 75, odst. 1, č. 4, činí výdělková daň 4% základního kapitálu podle stavu na konci obchodního období pro zdanění rozhodného. V případech zdaňování likvidačních přebytků (§ 80) vyměří se však těmto podnikům 40%ní daň výdělková z přebytků likvidačních dani podrobených.

(3) U úvěrních společenstev, jakož i záložen a fondů, uvedených v § 75, odst. 1, č. 1 až 3, nepřesahuje-li u nich úhrn ukládacího kapitálu (odstavec 10) a jim svěřených prostředků peněžních (t. j. vkladů na vkladní knížky nebo listy a na pokladniční poukázky) podle stavu na počátku obchodního období pro zdanění rozhodného (§ 76) 15.000.000 K, činí výdělková daň 7% základního kapitálu (odstavec 10) podle stavu na konci obchodního období pro zdanění rozhodného. Přesahuje-li tento úhrn 15.000.000 K, avšak nečiní více než 30.000.000 K, činí výdělková daň 10% základního kapitálu podle stavu na konci obchodního období pro zdanění rozhodného. Přesahuje-li tento úhrn 30.000.000 K, vyměří se daň podle odstavce 5. Poslední věta předcházejícího odstavce platí i zde.

(4) U spořitelen, nepřesahuje-li u nich úhrn ukládacího kapitálu (odstavec 10) a jim svěřených prostředků peněžních (t. j. vkladů na vkladní knížky nebo listy a na pokladniční poukázky) podle stavu na počátku obchodního období pro zdanění rozhodného (§ 76) 15.000.000 K, činí výdělková daň 2% ukládacího kapitálu podle stavu na konci obchodního období pro zdanění rozhodného. Přesahuje-li tento úhrn 15.000.000 K, avšak nečiní více než 30.000.000 K, činí výdělková daň 2,5% ukládacího kapitálu podle stavu na konci obchodního období pro zdanění rozhodného. Přesahuje-li tento úhrn 30.000.000 K, vyměří se daň podle odstavce 5. Poslední věta druhého odstavce platí i zde.

(5) U úvěrních společenstev, jakož i záložen a fondů, uvedených v § 75, odst. 1, č. 1 až 3, dále u spořitelen, přesahuje-li u všech těchto ústavů úhrn ukládacího kapitálu (odstavec 10) a jim svěřených prostředků peněžních (t. j. vkladů na vkladní knížky nebo listy a na pokladniční poukázky) podle stavu na počátku obchodního období pro zdanění rozhodného (§ 76) 30.000.000 K, konečně u dobročinných, vzdělávacích nebo kulturních nadací činí výdělková daň

při dani podrobeném ryzím výtěžku do 20.000 K	15%
při dani podrobeném ryzím výtěžku nad 20.000 K až do 50.000 K	25%
při dani podrobeném ryzím výtěžku nad 50.000 K až do 100.000 K	40%
a při dani podrobeném ryzím výtěžku nad 100.000 K	50%

celkového dani podrobeného ryzího výtěžku. Daň budiž však vyměřena tak, aby z ryzího výtěžku podrobeného vyššímu procentu daně nezbylo po jejím odečtení méně, než by zbylo

z nejvyššího ryzího výtěžku podrobeného nejbližší nižšímu procentu daně po odečtení daně naň připadající.

(6) U ostatních výdělkových a hospodářských společenstev, pokud se jejich obchodování pohybuje v zákonných a stanovení určených mezích, činí daň výdělková:

při dani podrobeném ryzím výtěžku do 20.000 K	30%
při dani podrobeném ryzím výtěžku nad 20.000 K až do 50.000 K	40%
při dani podrobeném ryzím výtěžku nad 50.000 K až do 100.000 K	50%
a při dani podrobeném ryzím výtěžku nad 100.000 K	55%

celkového dani podrobeného ryzího výtěžku. Ustanovení poslední věty odstavce 5 platí i zde.

(7) U vzájemných společností pojišťovacích činí daň

- 4,5% úhrnu ročních ryzích premií (po srážce nahrazených premií — bonus) z odvětví pojištění životního,
- 3,5% úhrnu ročních ryzích premií (po srážce nahrazených premií — bonus) z ostatních odvětví pojistných.

(8) Jestliže u podniků zdaňovaných podle odstavců 2, 3, 4 a 7 přesahovaly služební požitky zaměstnanců (§ 11) včetně darů nebo platů společenských a správních orgánů [§ 78, písm. 1)] u jednotlivce 250.000 K ročně, vyměří se těmto podnikům kromě daně podle předcházejících odstavců ještě výdělková daň ze dvou třetin částek přesahujících tuto hranici, a to sazbou podle odstavce 1.“

2. Dosavadní odstavce 9, 10, 11, 12, 13, 14 a 15 se zrušují.

3. Dosavadní odstavec 16 se označuje jako odstavec 9 a zní“

„(9) U podniků, kterým se vyměřuje daň podle odstavce 1, 5 nebo 6, nesmí být daň menší než 1% ukládacího kapitálu poplatníkova (odstavec 10), uloženého v podniku dani podrobeném, podle stavu na konci obchodního období pro zdanění rozhodného. U pojišťovacích společností na akcie (vyjímajíc společnosti výhradně zajišťovací) nesmí být daň menší než 2% úhrnu ročních ryzích premií (po srážce nahrazených premií — bonus)“

4. Dosavadní odstavec 17 se označuje jako odstavec 10. V jeho třetí větě se nahrazují slova „podle odstavce 16“ slovy „podle odstavce 9“.

5. Dosavadní odstavec 18 se označuje jako odstavec 11. V jeho poslední větě se nahrazují slova „v odstavci 17“ slovy „v odstavci 10“

6. Dosavadní odstavec 19 se označuje jako odstavec 12 a zní:

(12) Pro výpočet daně se zaokrouhlí daňová základna na 100 K dolů.“

7. Dosavadní odstavce 20 a 21 se zrušují a jako odstavec 13 se vkládá toto nové ustanovení

(13) Sazby zvláštní daně výdělkové, uvedené v předcházejících odstavcích, nejsou podkladem pro vyměrování a vybírání zemských, okresních a obecních přírůžek.“

Čl. 11.

§ 84 zní:

„Zvláštní daň výdělková se předepíše v berní obci poplatníkovou sídla, uvedeného ve stanovách (společenské smlouvě a pod.)“

Čl. 12.

Ustanovení §§ 85 až 89 se zrušují.

ODDÍL II.

Přechodná ustanovení.

(1) U výdělkových a hospodářských společenstev, uvedených v § 75, odst. 1, č. 1, u záložek a fondů, uvedených v § 75, odst. 1, č. 2, u podniků a stavebních sdružení, uvedených v § 75, odst. 1, č. 3 a 4, u spořitelny jakož i u vzájemných společností pojišťovacích, pokud jim byla vyměřena na berní rok 1942 zvláštní daň výdělková sazbami podle § 83, odst. 2, 3, 4 a 7, činí zvláštní daň výdělková na berní roky 1943, 1944 a 1945 pro každý z uvedených berních roků 150% celkového předpisu zvláštní daně výdělkové na berní rok 1942.

(2) Zvláštní daň výdělková na berní roky 1943, 1944 a 1945 u podniků státu a svazků územní samosprávy činí rovněž 150% celkového předpisu na zvláštní daň výdělkovou na berní rok 1942.

(3) Osvobození od zvláštní daně výdělkové, přiznaná podle ustanovení § 73, odst. 1 na berní rok 1942, platí též na berní roky 1943, 1944 a 1945.

(4) Osvobození od zvláštní daně výdělkové, přiznaná podle ustanovení § 73, odst. 2, platí na dobu, pro kterou byla původně přiznána.

(5) Ustanovení § 80, odst. 3 se netýká nezdaněných zvláštních rezerv, zřízených podle

§ 79, odst. 1, písm. f) před hospodářským obdobím 1930 (1930/1931). Pokud poplatník neprokáže, že tyto nezdaněné zvláštní rezervy tvoří ještě oceňovací položky, započte se z nich jedna polovina do daní podrobeného ryziho výtěžku na berní roky 1943, 1944 a 1945, a to podle volby poplatníkovy buď najednou pro jeden z uvedených berních roků, anebo vždy jednou třetinou. Ve stavu rezervních fondů a jejich rozdělení na zdaněné, nezdaněné a smíšené budou tyto rezervy vykázány jako zcela zdaněné.

(6) Krácení řádných odpisů podle § 22, odst. 6, 7 a 10 zákona ze dne 15. června 1927, č. 78 Sb., o stabilizačních bilancích, ve znění zákona ze dne 12. února 1936, č. 34 Sb., se neprovádí počínajíc berním rokem 1943.

(7) Vyměření zvláštní daně výdělkové na berní roky 1943, 1944 a 1945 se provede — s výjimkou poplatníků uvedených v odstavci 8 tohoto oddílu — oznámením daňového zápisu a daňové povinnosti, a to po případě jediným platebním rozkazem. Podrobné vyměřovací základy se oznámí poplatníkovi jen tehdy, odchylují-li se od jeho přiznání a nebyl-li poplatník o nich zpraven jinak. Stav rezervních fondů a jejich rozdělení na zdaněné, nezdaněné a smíšené se oznámí — pokud jde o berní roky 1943, 1944 a 1945 — poplatníkovi jen posledním stavem k bilančnímu dni obchodního období 1944 (1943/1944)

(8) Poplatníkům uvedeným v odstavci 1 a 2 tohoto oddílu nebudou vydány platební rozkazy na zvláštní daň výdělkovou na berní roky 1943, 1944 a 1945. Evidence rezerv a fondů se u nich provede až v platebním rozkaze na berní rok 1946. Příděly rezervám a fondům s výjimkou fondů pensijních za obchodní období 1942 (1941/1942) až 1944 (1943/1944) se považují u těchto poplatníků za zdaněné.

(9) Daň z kapitálových výtěžků podle nařízení ze dne 16. září 1943, č. 259 Sb., a ze dne 28. prosince 1943, č. 7 Sb. z roku 1944, sražená poplatníkům zvláštní daně výdělkové v letech 1943, 1944 a 1945, bude zaúčtována na úřadu zvláštní daně výdělkové, jež bude vyměřena vždy na následující berní rok. To platí též pro poplatníky uvedené v odstavci 1 a 2 tohoto oddílu.

(10) Prozatímní platby, vykonané podle §§ 34 a 35 vládního nařízení č. 4/1944 Sb., a platby předem na daň korporací a výdělkovou daň korporací podle § 5 prvního nařízení ministra financí ze dne 30. září 1944, č. 236 Sb., o zjednodušení v oboru daní a poplatků, se započtou na předpis zvláštní daně výdělkové na berní roky 1943, 1944 a 1945

(11) Článek VI, odst. 1 vládního nařízení ze dne 3. března 1945, č. 22 Sb., o dočasné úpravě příjmů svazků územní samosprávy a některých jiných osob veřejného práva na místě dosavadních přírážek k přímým daním, zní:

„(1) Přírážka obchodních a živnostenských komor ke zvláštní dani výdělkové, vybíraná dosud na podkladě ustanovení § 21, odst. 3 zákona ze dne 29. června 1868, rak. ř. z. č. 85, o organizaci obchodních a živnostenských komor, bude od 1. ledna 1943 předepisována a vybírána od poplatníků povinných platit tuto přírážku jednotnou sazbou pro všechny obchodní a živnostenské komory. Tato přírážka se stanoví na berní roky 1943, 1944 a 1945 sazbou 2% zvláštní daně výdělkové.“

(12) V čl. VII a v čl. VIII, odst. 1 vládního nařízení č. 22/1945 Sb. se nahrazují slova „k výdělkové dani korporací“ slovy „k zvláštní dani výdělkové“.

(13) Ustanovení odstavce 2 prováděcího nařízení č. 15/1937 Sb. k § 78, písm. e) zákona o přímých daních se ruší. Přiděly nesamostatným pensijním fondům, učiněné v obchodních letech 1942 (1941/1942) až 1944 (1943/1944), budou však uznány při vyměření zvláštní daně výdělkové na berní roky 1943, 1944 a 1945 za dosavadních podmínek za odčitatelnou položku, jestliže tyto nesamostatné pensijní fondy budou ve lhůtě, stanovené ministrem financí, přeměněny na samostatné, od jmění podniku oddělené pensijní nebo podpůrné fondy.

(14) Vyměření zvláštní daně výdělkové, provedená nebo opravená podle ustanovení § 32, odst. 2 a 3 vládního nařízení č. 4/1944 Sb., zůstávají v platnosti. Tohoto ustanovení jest možno použití ještě pro případy dosud neprojednané.

(15) Došlo-li v obchodních obdobích 1942 (1941/1942) až 1944 (1943/1944) ke sloučení více podniků, uvedených v odstavci 1 tohoto oddílu, nebo k jejich rozdělení, jest ministr financí zmocněn upravit zdanění takových podniků.

(16) Ministr financí se zmocňuje, aby odstranil tvrdosti, jež by se vyskytly při vyměření daně podle odstavců 1 a 2 tohoto oddílu.

ODDÍL III.

Pohraniční území.

(1) Na územích země České a Moravskoslezské, jež byla v roce 1938 obsazena cizí mocí, se zvláštní daň výdělková na berní roky 1943, 1944 a 1945 nevyměří. Předpis daně korporací a da-

ně živnostenské za kalendářní rok 1943 platí tu bez vyměření a bez vydání platebního rozkazu jako pravoplatný předpis těchto daní i pro kalendářní roky 1944 a 1945, čemuž nelze odporovat.

(2) Počínajíc berním rokem 1946 platí pro poplatníky zvláštní daně výdělkové na těchto územích ustanovení zákona o přímých daních.

(3) Osobám a účelovým jméním, které jsou podle odstavce 1 podrobeny dani korporací za kalendářní roky 1944 a 1945, nevyměří se za tato léta všeobecná daň výdělková, i kdyby pro to byly jinak splněny podmínky podle zákona o přímých daních.

(4) Ministr financí se zmocňuje, aby odstranil tvrdosti, které by se vyskytly při provádění ustanovení odstavce 1.

ODDÍL IV

Nenoužitelnost některých nařízeních z doby nesvobody.

S výhradou ustanovení oddílu II, odst. 15 se zrušuje použitelnost těchto vládních nařízeních

1. ze dne 29. prosince 1943, č. 4 Sb. z roku 1944, o dani korporací a o výdělkové dani korporací;

2. ze dne 29. prosince 1943, č. 5 Sb. z roku 1944, o východiskových bilancích;

3. ze dne 2. ledna 1945, č. 1 Sb., o odvodu zisku za kalendářní rok 1943 (nařízení o odvodu zisku 1943);

4. ze dne 11. dubna 1945, č. 47 Sb. (prováděcí nařízení o dani korporací — p. n. d. k.), kterým se doplňuje a provádí vládní nařízení ze dne 29. prosince 1943, č. 4 Sb. z roku 1944, o dani korporací a o výdělkové dani korporací (nařízení o dani korporací — n. d. k.).

ODDÍL V.

Účinnost.

Tento dekret nabývá účinnosti — pokud není jinak stanoveno — berním rokem 1943 a platí jen v zemích České a Moravskoslezské; provede jej ministr financí.

Dr. Beneš v. r.
Fierlinger v. r.
Dr. Šrobár v. r.

98.

Dekret presidenta republiky**ze dne 13. října 1945****o přechodných opatřeních v oboru daně z obrátu.**

K návrhu vlády ustanovují:

§ 1.

Přechodná úprava vládního nařízení o dani z obrátu.

Vládního nařízení ze dne 25. září 1940, č. 314 Sb., o dani z obrátu, se použije až na další s těmito změnami:

1. Slova „Říše“ a „Říši“ se všude vypouštějí.
2. Slova „Protektorát Čechy a Morava“, „Protektorátu Čechy a Morava“ a „Protektorátem Čechy a Morava“ se všude nahrazují slovy „stát“, „státu“ a „státem“.
3. § 4, č. 2 bude zníti:
„2. první tuzemské dodávky ve velkém, které se týkají potřebných surovin, polotovárů, poživatin a krmiv a následují po dovozu těchto předmětů do tuzemska. Vláda určí dalším nařízením tyto předměty (seznam volných předmětů). Daňové osvobození je dáno jen tehdy, jestliže zmíněné předměty nebyly v tuzemsku vůbec opracovány nebo zpracovány anebo byly v tuzemsku opracovány nebo zpracovány jenom v rozsahu stanoveném dalším vládním nařízením a předpoklady daňového osvobození jsou prokázány knihami;“
4. V § 4, č. 11 se čárka za slovem „chudinským“ nahrazuje tečkou a další slova „anebo pro N. S. Péči o blaho lidu, z. s.“ se vypouštějí.
5. V § 4, č. 19 se vypouštějí slova „jakož i výkony záležející v překladistním styku v námořních přístavních místech“.
6. § 6, odst. 2, č. 2 bude zníti:
„2. je-li právnická osoba, která provozuje podnik v tuzemsku, podřízena vůli podnikatele usedlého v tuzemsku tak, že nemá vlastní vůle (společnost organicky závislá)“
7. V § 16, odst. 2 se slova „v Protektorátě Čechy a Morava“ nahrazují slovy „v tuzemsku“.
8. V § 24, odst. 1 se slovo „protektorátními“ nahrazuje slovem „státními“
9. V § 33, odst. 1 se vypouštějí druhá a třetí věta.

§ 2.

Přechodná úprava druhého nařízení o dani z obrátu.

Vládního nařízení ze dne 25. září 1940, č. 315 Sb., jímž se vydávají další ustanovení o dani z obrátu (druhé nařízení o dani z obrátu), ve znění vládního nařízení ze dne 6. listopadu 1941, č. 390 Sb., se použije až na další s těmito změnami:

1. Slova „Říše“ a „Říši“ se všude vypouštějí, pokud se dále nestanoví jinak.
2. Slova „Protektorátu Čechy a Morava“ se všude nahrazují slovem „státu“, pokud se dále nestanoví jinak.
3. Čl. 1 bude zníti:

„Čl. 1.

Tuzemsko. Cizina.

(1) Za tuzemsko se přechodně považují pouze země Česká a Moravskoslezská, čítajíc v to území zemí České a Moravskoslezské, která byla v roce 1938 obsazena cizí mocí. Cizinou se rozumí území, které se podle předcházející věty nepovažuje za tuzemsko.

(2) Provádí-li se obrát v tuzemsku, nezáleží pro zdanění na tom, zda podnikatel jest československým či cizím státním příslušníkem, zda má své bydliště nebo sídlo v tuzemsku, zda v tuzemsku udržuje provozovnu a vydává účet nebo přijímá platbu.“

4. V čl. 10, odst. 2 se slova „na území říše“ nahrazují slovy „v tuzemsku“.

5. Čl. 13 se i s nadpisy zrušuje.

6. Čl. 14 bude zníti:

„Čl. 14.

První tuzemská dodávka dovezených předmětů.

(1) O dovoz jde, dostane-li se předmět z ciziny do tuzemska.

(2) Dodávka jest podle § 4, č. 2 vládního nařízení osvobozena jako první tuzemská dodávka, jsou-li splněny všechny tyto předpoklady:

1. dodaný předmět musí býti uveden v seznamu volných předmětů (příloha 1);
2. dodávka předmětu dovezeného do tuzemska musí býti první tuzemskou dodávkou;
3. podnikatel musil předmět dodat ve velkém (čl. 7);

4. předmět nesměl býti v tuzemsku opracován nebo zpracován (čl. 8) Opracování a zpracování zvláště přípustná podle čl. 15 nevylučují daňové osvobození;

5. uvedené předpoklady musily býti prokázány knihami (čl. 10) V záznamech musí býti uvedena také vstupní celní služebna, den dovozu a místo dodávky odběrateli. Byli-li předmět dodán přímo ze Slovenska, nutno místo vstupní celní služby a dne dovozu uvést místo, z něhož byl předmět podnikateli dodán.“

7 V čl. 15, odst. 1 se slova „podle čl. 13, odst. 2, č. 5 a čl. 14, č. 4“ nahrazují slovy „podle čl. 14, odst. 2, č. 4“

8. V čl. 15, odst. 2 se vypouští druhá věta.

9. čl. 17 bude zníti

„Čl. 17

Cizozemský odběratel.

(1) Cizozemským odběratelem podle čl. 16, č. 1 jest

1. odběratel, který má bydliště (sídlo) v cizině;

2. pobočný závod, mající sídlo v cizině a patřící podnikateli usdlému v tuzemsku, uzavřel-li obchod (čl. 16, č. 1) vlastním jménem.

(2) Pobočný závod, který je v tuzemsku, není cizozemským odběratelem.“

10. V čl. 22, odst. 2 se vypouštějí slova „Protectorátu Čechy a Morava“

11. Nadpis čl. 23 a odstavec 1 tohoto článku budou zníti:

„Československá pošta.

(1) Od daně jsou osvobozeny obraty státu ve veřejném poštovním a telekomunikačním provozu včetně rozhlasu, pokud spadají do rámce této působnosti. K tomu náležejí také vedlejší telefonní stanice spojené s veřejnou telefonní sítí a linky motorových vozidel československé pošty“

12. V čl. 26, odst. 1, č. 1 se čárka za slovem „chudinským“ nahrazuje dvojtečkou a další slova „anebo pro N. S. Pěči o blaho lidu, z. s.“ se vypouštějí.

13. V čl. 26, odst. 3, č. 1 se slova „Protectorátních drah Čech a Moravy, Protectorátní pošty Čech a Moravy a Tabákové režie Protectorátu Čechy a Morava“ nahrazují slovy „Československých státních drah, Československé pošty a Československé tabákové režie“.

14. V čl. 26, odst. 3, č. 2 se slova „Protectorátních drah Čech a Moravy“ nahrazují slovy „Československých státních drah“.

15. čl. 27 se zrušuje.

16. V čl. 28 se zrušuje odstavec 5. V témže článku se dosavadní odstavec 6 označuje jako odstavec 5.

17. V čl. 29, odst. 1, č. 1 se slova „okresního úřadu“ nahrazují slovy „úřadu okresního národního výboru (okresní správní komise)“

18. V čl. 32, odst. 2 se slova „mimo území Říše“ nahrazují slovy „v cizině“

19. čl. 33 se zrušuje.

20. V čl. 37, odst. 1 se slova „Říše, Protectorát Čechy a Morava, Nacionálně socialistická německá strana dělnická“ nahrazují slovem „Stát“

21. V čl. 56, odst. 3 se slova „zda tyto závody se nalézají na území Protectorátu Čechy a Morava nebo na ostatním území Říše“ nahrazují slovy „kde úplata byla přijata“.

22. V čl. 59, odst. 1 se slova „mimo území Říše“ nahrazují slovy „v cizině“

23. K čl. 59, odst. 1 se připojují tato nová ustanovení: „Je-li obchodní vedení podniku v cizině, jest příslušným vyměřovací úřad, v jehož obvodu podnikatel provozuje v tuzemsku svůj závod nebo své závody, a provozuje-li je v tuzemsku v obvodech více vyměřovacích úřadů, vyměřovací úřad, v jehož obvodu podnikatel provozuje v tuzemsku svůj hlavní závod. Hlavním závodem se rozumí závod s největším počtem zaměstnanců.“

24. V příloze 1 nahrazují se slova „(K čl. 13 a 14)“ slovy „(K čl. 14)“

25. V úvodní větě přílohy 2 se vypouštějí slova „13 a“.

§ 3.

Zrušení t. zv. průměrné sazby daně z obratu.

(1) Použitelnost ustanovení §§ 9, 10 a 19, odst. 3 druhého nařízení ministra financí ze dne 3. března 1945, č. 33 Sb. o zjednodušení v oboru daní a poplatků (druhé nařízení o daňovém zjednodušení), jakož i vyhláška ministra financí ze dne 13. března 1945, č. 131, Úř. l. č. 70/1945, o průměrné sazbě daně z obratu, se s účinností od 1. července 1945 zrušuje. Lze jich použití pouze u obrátů, u nichž nárok na daň z obratu vznikl v době od 1. ledna 1945 do 30. června 1945.

(2) Není již třeba, aby berní správa zvláště stanovila pro dobu od 1. ledna 1945 do 30. června 1945 anebo pro příslušnou část tohoto období průměrnou sazbu daně z obratu a písemným výměrem ji poplatníkovi oznámila. Rovněž není již třeba, aby berní správa zvláště rozhodla a vyrozuměla poplatníka o tom, že upustila u něho podle čl. 1, odst. 3 v předchozím odstavci uvedené vyhlášky od stanovení a použití průměrné sazby. Výpočet a stanovení průměrné sazby daně z obratu pro dobu od 1. ledna 1945 do 30. června 1945 anebo pro příslušnou část tohoto období, jakož i rozhodnutí o tom, zda se pro uvedené období nebo příslušnou jeho část upouští od stanovení a použití průměrné sazby daně z obratu, provede berní správa při vyměření daně z obratu za kalendářní rok 1945 a vyrozumí o tom poplatníka platebním rozkazem na tuto daň. Bude-li průměrná sazba stanovená berní správou vyšší než průměrná sazba, kterou si poplatník sám vypočetl, je poplatník povinen doplatiti příslušný rozdíl na dani do 30 dnů po doručení platebního rozkazu. Nezapraví-li jej včas, je povinen zaplatiti z nedoplatku poplatek z prodlení

(3) Ustanovení § 9, odst. 2, druhé věty druhého nařízení č. 33/1945 Sb. o daňovém zjednodušení se nevztahuje na náhradová období po 30. červnu 1945.

§ 4.

Daň z obratu v pohraničním území zemí České a Moravskoslezské.

(1) V územích zemí České a Moravskoslezské, která byla v roce 1938 obsazena cizí mocí (dále jen pohraniční území), platí pro daň z obratu z dohlávek a jiných plnění jakož i vlastní spotřeby místo dosud tam používaných německých předpisů předpisy o dani z obratu použitelné dosud v ostatní oblasti zemí České a Moravskoslezské (odstavec 2).

(2) Předpisy o dani z obratu podle předchozího odstavce (dále jen přechodné předpisy o dani z obratu) se rozumí:

1. vládní nařízení ze dne 25. září 1940, č. 314 Sb., o dani z obratu, ve znění nařízení je měnících a doplňujících, jakož i se změnami, které jsou stanoveny v § 1 tohoto dekretu (dále jen vládní nařízení o dani z obratu);

2. vládní nařízení ze dne 25. září 1940, č. 215 Sb., jímž se vydávají další ustanovení o dani z obratu, ve znění nařízení je měnících a doplňujících, jakož i se změnami které jsou sta-

noveny v § 2 tohoto dekretu (dále jen druhé nařízení o dani z obratu);

3. předpisy vydané na podkladě nařízení uvedených pod č. 1 a 2;

4. ustanovení o přímých daních, pokud platí podpůrně pro nařízení uvedená pod č. 1 a 2.

(3) Věcných (hmotně-právních) ustanovení přechodných předpisů o dani z obratu, kterých nelze v pohraničním území použítí přímo, použije se tam obdobně.

(4) Československý stát je vůči podnikatelům, u nichž příslušnost ke zdanění se řídí nebo řídila místem, které je v pohraničním území, nositelem berní svrchovanosti co do daně z obratu za dobu, po kterou dotýčná příslušnost jest nebo byla dána. Jde-li při tom o daň z obratu za dobu před 5. květnem 1945, omezuje se právo československé finanční správy vyměřiti a zajistiti daň na daň z obratu, která ještě nebyla vůbec vyměřena, a na dodatky k dani již vyměřené. Právo československé finanční správy vymáhati nedoplatky na dani z obratu a jejím příslušenství, jakož i právo uplatňovati ručení za ně se však vztahuje na veškeré nedoplatky na dani z obratu a jejím příslušenství, bez zřetele, zda tato byla již vyměřena či nikoliv, a bez ohledu na to, podle kterých právních předpisů byla daň vyměřena. Práva stíhati daňové přestupky v oboru daně z obratu jest používati toliko u daně z obratu za dobu po 4. květnu 1945. Československý stát jest však oprávněn vymáhati a uplatňovati ručení za nedoplatky na pokutách a útratách trestního řízení pro přestupky v oboru daně z obratu, které byly uloženy ještě před 5. květnem 1945. Z ustanovení dalších odstavců 5, 6 a 7 vyplývá, v jakém rozsahu jest pro berní svrchovanost podle tohoto odstavce používati přechodných předpisů o dani z obratu.

(5) Přechodných předpisů o dani z obratu jest v pohraničním území neomezeně používati:

1. pro daň z obratu za dobu po 4. květnu 1945, t. j. pro daň z obratu, u níž daňová povinnost vznikla (§ 11 vládního nařízení o dani z obratu) po 4. květnu 1945;

2. pro přestupky týkající se daně z obratu za dobu po 4. květnu 1945;

3. pro náhrady vývozcům-obchodníkům a náhrady při vývozu, jestliže se týkají vývozních případů (čl. 60, odst. 1 a čl. 67, odst. 1 druhého nařízení o dani z obratu), které nastaly po 4. květnu 1945.

(6) Jde-li o daň z obratu za dobu před 5. květnem 1945, která nebyla dosud vůbec

vyměřena, nebo de-li o dodatky k vyměřené již dani z obratu za dobu před 5. květnem 1945, jest použití těch věcných (hmocně-právních) ustanovení, která v rozhodné době (t. j. v době vzniku daňové povinnosti) platila, pokud svým obsahem se nepříčí znění nebo demokratickým zásadám československé ústavy (ústavní listiny, jejích součástí a zákonů ji měnících a doplňujících, vydaných do 29. září 1938) Pro řízení se však použije přechodných předpisů o dani z obratu.

(7) Nedoplatky na dani z obratu s příslušenstvím a na pokutách a útratách trestního řízení pro přestupky v oboru daně z obratu jest vymáhati výhradně podle ustanovení přechodných předpisů o dani z obratu, bez ohledu, zda jde o nedoplatky za dobu před 5. květnem 1945 či po 4. květnu 1945. Týchž předpisů se použije pro řízení o ručení za tyto nedoplatky.

(8) Platby (splátky) nebo jim na roveň postavená plnění, kterými byly ještě před 5. květnem 1945 zcela nebo částečně uhrazeny daň z obratu a její příslušenství nebo pokuty a útraty trestního řízení pro přestupky v oboru daně z obratu, se uznávají za platné. Vrácení těchto plateb nepřichází v úvahu, ledaže by ministerstvo financí je zvlášť připustilo.

(9) Náhrady vývozcům-obchodníkům a náhrady při vývozu ohledně vývozních případů (čl. 60, odst. 1 a čl. 67, odst. 1 druhého nařízení o dani z obratu), které nastaly ještě před 5. květnem 1945, nelze povolovati, ledaže by ministerstvo financí jich povolení zvlášť připustilo.

(10) Dosavadních ustanovení o t. zv. průměrné sazbě daně z obratu lze použítí toliko pro daň z obratu za dobu do 30. června 1945.

(11) Podnikatelé mohou změnití dosavadní způsobu přiznávání a placení daně z obratu jen s povolením příslušné berní správy (čl. 57 druhého nařízení o dani z obratu).

(12) Kde se dále mluví o zemích České a Moravoslezské, rozumí se jimi vždy též pohraniční území těchto zemí, která byla v roce 1938 obsazena cizí mocí.

§ 5.

Vybírání daně z obratu u příjemců některých dodávek a jiných plnění.

(1) Dodávky nebo jiná plnění, která po 4. květnu 1945 provedl v zemích České a Moravoslezské podnikatel, jenž má bydliště nebo

sídlo v Německu, jest místo u tohoto podnikatele zdaniti u příjemců těchto dodávek a jiných plnění, pokud jsou podnikateli.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije u dodávek a jiných plnění, která byla provedena podnikem nebo závodem, jenž se nalézá v tužemsku a je provozován jménem podnikatele uvedeného v odstavci 1.

(3) Daň z obratu činí 2% úplaty za každou zdanitelnou dodávku nebo jiné plnění uvedené v odstavci 1. Snižuje se u obilí, mouky, šrotu nebo otrub z obilí a u pekařského zboží z nich vyrobeného na 1%. K daňovým osvobozením se nepřihlíží.

(4) Příjemce jest oprávněn z úplaty, kterou má zaplatiti za dodávku nebo jiné plnění, sraziti si částku ve výši daně z obratu, kterou je podle odstavců 1 a 3 sám povinen z této úplaty platiti. Daň z obratu z úplat, zaplacených v době od 5. května 1945 do dne vyhlášení tohoto dekretu, jest příjemce oprávněn sraziti si z úplat, které má po dni vyhlášení zaplatiti podnikateli, uvedenému v odstavci 1, anebo někomu jinému na účet tohoto podnikatele. Nem-li takových úplat, jest příjemce oprávněn žádati na podnikateli, uvedeném v odstavci 1, anebo na tom, kdo na účet toho podnikatele přijal úplaty za dodávky a jiná plnění uvedená v odstavci 1, aby mu nahradil částku ve výši daně z obratu, kterou je příjemce povinen zaplatiti z úplat, zaplacených v době od 5. května 1945 do dne vyhlášení tohoto dekretu.

(5) Příjemce jest povinen daň podle odstavce 3 platiti příslušnému svému hernímu úřadu ve čtvrtletních splátkách. Základem jsou veškeré úplaty, které příjemce zaplatil v kalendářním čtvrtletí podnikateli, který má bydliště nebo sídlo v Německu, anebo někomu jinému na účet tohoto podnikatele za dodávky a jiná plnění uvedená v odstavci 1. Daň z obratu z úplat, zaplacených v době od 5. května 1945 do 30. září 1945, jest splatnou dne 10. října 1945.

(6) Příjemce jest povinen úplaty, které zaplatil za dodávky a jiná plnění uvedená v odstavci 1, uvéstí ve svém přiznání k dani z obratu a zároveň připojití k němu sestavení, z něhož budiž podle jednotlivých sazeb daně (odstavec 3) zřejmo, kolik jednotlivá úplata činila jakož i komu a kdy byla zaplacená.

(7) Daň z obratu podle odstavce 3 vyměří příjemci příslušná herní správa spolu s ostatní jeho daní z obratu.

(8) Jinak platí obdobně ustanovení vládního nařízení o dani z obratu, druhého nařízení o dani z obratu a předpisy podle nich vydané.

§ 6.

Přirážka pro zmeškání.

(1) U daně z obratu (s příslušenstvím a náhradou nákladů upomínacích a exekučních), která se stala splatnou v zemích České a Moravskoslezské v letech 1943 až 1945, nevybere se z částek nezaplacených ke dni splatnosti přirážka pro zmeškání, nebyla-li v den vyhlášení tohoto dekretu ještě předepsána. Daňoví dlužníci jsou však povinni zaplatiti z dlužných částek splatné daně z obratu (s příslušenstvím a náhradou nákladů upomínacích a exekučních) 2% přirážku pro zmeškání z celkového nedoplatku zbývajícího ke dni 30. září 1945 a 2% přirážku pro zmeškání z celkového nedoplatku zbývajícího ke dni 31. prosince 1945.

(2) Snížili-li se daň z obratu, splatná v zemích České a Moravskoslezské před 30. zářím 1945 nebo před 31. prosincem 1945, dodatečně tím, že vyměřená daň bude snížena rozhodnutím o odvolání, provede se na žádost poplatníkovu oprava předepsané přirážky pro zmeškání podle stavu změněného snížením daně.

(3) Jinak jest pro přirážku pro zmeškání podle odstavce 1 používati ustanovení části II. vládního nařízení ze dne 12. ledna 1943, č. 12 Sb., jímž se provádějí některé změny v oboru daní, poplatků a dávek, a pokud jde o pohraniční území, příslušných tam dosud používaných ustanovení o přirážce pro zmeškání.

§ 7.

Poměr k dekretu o zatímním vedení státního hospodářství.

Ustanovení § 5, odst. 1, druhé věty dekretu presidenta republiky ze dne 14. srpna 1945, č. 52 Sb., o zatímním vedení státního hospodářství, zůstává nedotčeno.

§ 8.

Ustanovení závěrečná.

(1) Tento dekret nabývá účinnosti dnem 5. května 1945, pokud není dále stanoveno jinak, a platí v zemích České a Moravskoslezské; provede jej ministr financí.

(2) Ustanovení §§ 1 a 2 tohoto dekretu se vztahují na daň z obratu, u níž daňová povinnost vznikla (§ 11 vládního nařízení o dani z obratu) po 4. květnu 1945.

(3) Ustanovení § 3 tohoto dekretu nabývá účinnosti dnem 1. července 1945.

(4) Ustanovení § 6 tohoto dekretu nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Šrobár v. r.

99.

Dekret presidenta republiky

ze dne 13. října 1945

o úpravě přímých daní za kalendářní roky 1942 až 1944 a o úpravě poplatků a daní obchodových.

K návrhu vlády ustanovují:

PRVNÍ ČÁST.

Čl. 1.

(1) S výhradou druhé části se zrušuje použitelnost těchto předpisů:

1. dnem 5. května 1945 vládního nařízení ze dne 23. listopadu 1939, č. 287 Sb., o dani z vystěhování;

2. dnem 5. května 1945 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 33 Sb. z roku 1940, kterým se provádí vládní nařízení ze dne 23. listopadu 1939, č. 287 Sb., o dani z vystěhování;

3. berním rokem 1946 vládního nařízení ze dne 13. dubna 1942, č. 163 Sb., o částečném zdánění staveb dočasně osvobozených od domovní daně;

4. dnem 1. května 1945 vládního nařízení ze dne 28. dubna 1943, č. 115 Sb., o vybírání válečného příspěvku ve znění čl. 9 tohoto dekretu, pokud jde o příspěvek vybíraný srážkou ze služebních požitků, a počínajíc berním rokem 1947, pokud jde o příspěvek vyměřovaný;

5. dnem, kdy nabylo účinnosti, vládního nařízení ze dne 9. srpna 1943, č. 233 Sb., o dani důchodové;

6. berním rokem 1943 § 1 vládního nařízení ze dne 10. srpna 1943, č. 234 Sb., o zrušení některých přímých daní a o úpravě úrokové míry některých pevně záručitelných cenných papírů, pokud jde o daň z vyššího služného, počínajíc berním rokem 1946, pokud jde o ostatní ustanovení § 1, a počínajíc 1. lednem 1946 § 2 téhož

nařízení s výjimkou zvláštní daně z úroků z úsporných vkladů podle vládního nařízení ze dne 9. listopadu 1939, č. 281 Sb.;

7. dnem, kdy nabylo účinnosti, nařízení ministra financí ze dne 16. září 1943, č. 259 Sb., k provedení daňové srážky z kapitálového výtěžku (daň z kapitálových výtěžků);

8. dnem, kdy nabyly účinnosti, §§ 1 až 3 a § 5 vládního nařízení ze dne 5. ledna 1944, č. 6 Sb., o některých změnách v oboru přímých daní a daně z obratu s výjimkou daně pozemkové a domovní za rok 1943;

9. dnem, kdy nabylo účinnosti, druhého nařízení ministra financí ze dne 28. prosince 1943, č. 7 Sb. z roku 1944, k provedení daňové srážky z kapitálového výtěžku (daň z kapitálových výtěžků);

10. dnem, kdy nabyly účinnosti, článků I a II vládního nařízení ze dne 13. října 1944, č. 238 Sb., kterým se mění a doplňuje hlava II. zákona o přímých daních (všeobecná daň výdělková) a kterým se zrušuje článek XV a) uváděcích ustanovení k tomuto zákonu;

11. dnem, kdy nabylo účinnosti, nařízení ministra financí ze dne 6. listopadu 1944, č. 260 Sb., kterým se provádí (prováděcí nařízení k dani důchodové — p. n. d. d.) vládní nařízení o dani důchodové (nařízení o dani důchodové — n. d. d.);

12. dnem, kdy nabyly účinnosti, §§ 1 až 7 a § 13 druhého nařízení ministra financí ze dne 3. března 1945, č. 33 Sb., o zjednodušení v oboru daní a poplatků (druhé nařízení o daňovém zjednodušení), a počínajíc dnem, kdy tento dekret nabude účinnosti, § 14 téhož vládního nařízení.

(2) Zákon ze dne 19. prosince 1934, č. 266 Sb., o branném příspěvku, se zrušuje počínajíc 1. červnem 1943, pokud jde o příspěvek vybíraný srážkou ze služebních požitků, a počínajíc berním rokem 1944, pokud jde o příspěvek vyměřovaný.

DRUHÁ ČÁST.

Čl. 2.

Pro vyměřování a vybírání přímých daní na berní roky 1943, 1944 a 1945 platí s odchylkami uvedenými v následujících článcích ustanovení zákona ze dne 15. června 1927, č. 76 Sb., o přímých daních, ve znění zákonů a nařízení jej měnících a doplňujících (v dalším z. o př. d.).

Daň důchodová a všeobecná daň výdělková.

Čl. 3.

(1) U poplatníků, podrobených dani důchodové, vyměřené podle §§ 18 až 22 po případě § 34 z. o př. d. nebo všeobecné dani výdělkové anebo oběma těmito daním, u nichž ani důchod ani výtěžek zdaněný na berní rok 1942 nepřesahoval 200.000 K, platí tyto daně, předepsané na berní rok 1942 k přímému placení, jako daňová povinnost, již nelze odporovat, bez nového vyměření a bez vydání nového platebního rozkazu i na berní rok 1943. S výhradou ustanovení odstavců 2 a 3 nejsou tyto poplatníci povinni podati příznání ke zmíněným daním na berní rok 1943, ledaže by k tomu byli berní správou vyzváni.

(2) V odstavci 1 uvedený způsob zdanění nastane,

a) byl-li zdanitelný důchod (výtěžek) poplatníků v kalendářním (hospodářském) roce 1942 o více než o 25% větší nebo menší než důchod (výtěžek) v kalendářním (hospodářském) roce 1941, zdaněný na berní rok 1942,

b) vyplývá-li pro poplatníka pro berní rok 1943 výhodnější nebo nevýhodnější daňová sazba než pro berní rok 1942,

c) je-li daň důchodová, sražená poplatníkoví ze služebních požitků v kalendářním roce 1942, o více než o 25%, nejméně však o 1.000 K větší nebo menší než daň důchodová sražená v kalendářním roce 1941,

d) vznikla-li daňová povinnost až v kalendářním roce 1942 nebo zanikla-li daňová povinnost v kalendářním roce 1941.

(3) Poplatníci, u nichž jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 2, jsou povinni po případě, bylo-li by vyměření daně na berní rok 1943 k jejich prospěchu, oprávněni podati příznání na berní rok 1943 do 60 dnů po dni, kdy tento dekret nabude účinnosti. Po uplynutí této lhůty nemůže poplatník okolností uvedených v odstavci 2 ve svůj prospěch uplatňovati. V téže lhůtě jsou povinni podati příznání k dani důchodové, po případě i všeobecné dani výdělkové na berní rok 1943 poplatníci, u nichž důchod nebo výtěžek zdaněný na berní rok 1942 přesahoval 200.000 K. Budou-li podmínky uvedené v odstavci 2, písm. a) splněny teprve rozhodnutím finančního úřadu vydaným po dni, kdy tento dekret nabude účinnosti, počne zmíněná lhůta běžeti dnem, následujícím po doručení rozhodnutí.

Čl. 4.

(1) Základem pro vyměření daně na berní rok 1944 budou zásadně přiznání k dani důchodové a všeobecné dani výdělkové podaná za kalendářní rok 1943. Pro berní roky 1944 a 1945 jsou úroky z úsporných vkladů na vkladní (spokřitelní) knížky a na vkladní listy a úroky z vkladů na pokladniční poukázky, vydané peněžními ústavy a Národní bankou pro Čechy a Moravu podrobeny dani důchodové a jest proto poplatník povinen uvést je ve svém přiznání. Poplatníci jsou povinni po případě oprávněni tato přiznání, pokud neodpovídají ustanovením z. o př. d., doplniti a opravití do 60 dnů po dni, kdy tento dekret nabude účinnosti. V téže lhůtě jsou povinni podat přiznání za kalendářní rok 1943 poplatníci, kteří tak dosud ne učinili.

(2) Při vyměření daně důchodové na berní roky 1944 a 1945 (čl. 5) platí sazby daně důchodové uvedené v tabulce daně důchodové, která je přílohou vládního nařízení ze dne 9. srpna 1943, č. 233 Sb., o dani důchodové; ustanovení § 3, odst. 2, věta druhá z. o př. d., připojené vládním nařízením ze dne 29. února 1940, č. 162 Sb., jímž se mění a doplňuje zákon o přímých daních a upravuje darovací daň, jakož i §§ 18 až 20 z. o př. d. neplatí.

(3) Pro otázku, do které daňové skupiny poplatník spadá a zda a jaká sleva na děti mu přísluší, platí ustanovení § 32 vládního nařízení č. 233/1943 Sb.; zvláštní ustanovení o židech, Polácích a cikánech tam uvedená však neplatí. U poplatníků s důchodem převyšujícím 300.000 K bude místo daňové skupiny IV použito daňové skupiny III.

(4) V § 32, odst. 1, v § 35, odst. 1 a v § 40, odst. 1 z. o př. d. se pro berní roky 1944 a 1945 zvyšuje částka 1.000 K na částku 3.000 K; v § 37, odst. 4 z. o př. d. se pro berní roky 1944 a 1945 zvyšuje částka 23.550 K na částku 84.000 K.

(5) Pro berní roky 1944 a 1945 bude § 34 z. o př. d. zníti:

„(1) Má-li příjemce (§ 5, odst. 1) vedle služebních požitků podrobených srážkové dani ještě jiný 3.000 K ročně převyšující důchod (§ 32, odst. 1 a 2) a nepřesahuje-li součet hrubých požitků a jiného důchodu ročních 50.000 K, vyměří se daň z jiného důchodu podle tabulky daně důchodové připojené k vládnímu nařízení č. 233/1943 Sb. zvláště, bez zřetele na jmenované požitky. Při zjišťování jiného důchodu možno přihlížeti pouze k takovým odčitatelným položkám, které jsou s tímto důchodem v přímé spojitosti.

(2) Přesahuje-li součet hrubých služebních požitků a jiného důchodu podle odstavce 1 ročních 50.000 K, dojde k řádnému vyměření daně z celého důchodu (§ 5, odst. 2) — služební požitky v to počítajíce — podle všeobecných ustanovení tohoto zákona.“

(6) Pro berní roky 1944 a 1945 bude § 35, odst. 2 z. o př. d. zníti:

„(2) Má-li příjemce vedle služebních požitků zmíněných v odstavci 1 ještě jiný 3.000 K ročně převyšující důchod (§ 32, odst. 1 a 2) a nepřesahuje-li součet hrubých požitků a jiného důchodu ročních 50.000 K, vyměří se daň pouze z jiného důchodu, a to sazbou tabulky daně důchodové připojené k vládnímu nařízení č. 233/1943 Sb. bez zřetele na zmíněné služební požitky. Ustanovení § 34, odst. 1, věta druhá platí obdobně. Přesahuje-li uvedený součet ročních 50.000 K, dojde k řádnému vyměření daně z celého důchodu (§ 5, odst. 2) — služební požitky v to počítajíce — podle všeobecných ustanovení tohoto zákona.“

(7) Daň důchodová, připadající podle daňové skupiny III tabulky daně důchodové, která je přílohou vládního nařízení č. 233/1943 Sb., na příjem z podniku, zvětšený o všeobecnou daň výdělkovou zaplacenou na týž berní rok včetně rezervy na tuto daň a nezmenšený o srážky s tímto příjmem nesouvisící (nejvýše však daň důchodová skutečně z celového důchodu vyměřená), a všeobecná daň výdělková s přírážkou podle § 57, odst. 9 z. o př. d. a s přírážkami samosprávných svazků nesmějí při vyměření na berní roky 1944 a 1945 úhrnem ročně přesahovati 70% zmíněného daní podrobeného příjmu z podniku; přesahují-li tuto hranici, sníží se poměrně na tuto výši. Této výhody v rozsahu uvedeném v první větě požívají též poplatníci, jímž se daň důchodová vyměří podle ostatních daňových skupin. Toto ustanovení však neplatí, vyměří-li se všeobecná daň výdělková sazbou podle § 57, odst. 7 z. o př. d.

Čl. 5.

(1) U poplatníků, podrobených dani důchodové, vyměřené podle všeobecných ustanovení z. o př. d. nebo všeobecné dani výdělkové anebo oběma těmito daním, u nichž ani důchod ani výdělek, který bude na berní rok 1944 zdaněn, nebude přesahovati 200.000 K, platí tyto daně, předepsané na berní rok 1944 k přímému placení, jako daňová povinnost, již nelze odporovati, bez nového vyměření a bez vydání nového platebního rozkazu i na berní rok 1945. S vý-

hradou ustanovení odstavců 2 a 3 nejsou tito poplatníci povinni podati přiznání ke zmíněným daním na berní rok 1945, ledaže by k tomu byli berní správou vyzváni.

(2) V odstavci 1 uvedený způsob zdanění nastane,

a) byl-li zdanitelný důchod (výtěžek) poplatníků v kalendářním (hospodářském) roce 1944 o více než o 25% větší nebo menší než důchod (výtěžek) v kalendářním (hospodářském) roce 1943, zdaněný na berní rok 1944,

b) vyplývá-li pro poplatníka pro berní rok 1945 výhodnější nebo nevýhodnější daňová sazba než pro berní rok 1944,

c) je-li daň důchodová (daň ze mzdy), sražená poplatníkovi ze služebních požitků v kalendářním roce 1944 o více než o 25% nejméně však o 1.000 K větší nebo menší než daň důchodová sražená v kalendářním roce 1943,

d) vznikla-li daňová povinnost až v kalendářním roce 1944 nebo zanikla-li daňová povinnost v kalendářním roce 1943.

(3) Poplatníci, u nichž jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 2, jsou povinni po případě, bylo-li by vyměření daně na berní rok 1945 k jejich prospěchu, oprávněni podati přiznání na berní rok 1945 do 60 dnů po dni, kdy tento dekret nabude účinnosti. Po uplynutí této lhůty nemůže poplatník okolností uvedených v odstavci 2 ve svůj prospěch uplatňovati. V téže lhůtě jsou povinni podati přiznání k dani důchodové po případě i všeobecné dani výdělkové na berní rok 1945 poplatníci, u nichž důchod nebo výtěžek, který bude na berní rok 1944 zdaněn, bude přesahovati 200.000 K. Budou-li podmínky uvedené v odstavci 2, písm. a) splněny teprve rozhodnutím finančního úřadu vydaným po dni, kdy tento dekret nabude účinnosti, počne zmíněná lhůta běžeti dnem, následujícím po doručení rozhodnutí.

Čl. 6.

(1) Ustanovení předchozích článků platí i pro poplatníky, kteří podléhali v roce 1942 srážce daně důchodové, pokud u nich došlo k vyměření daně důchodové na berní rok 1942, a pro poplatníky, kteří podléhali v roce 1944 srážce daně ze mzdy, pokud u nich dojde k vyměření daně důchodové na berní rok 1944.

(2) Nedošlo-li u zaměstnanců k vyměření daně důchodové na berní rok 1942, bude daň důchodová na berní rok 1943 vyměřena, jsou-li pro to pro berní rok 1943 dány předpoklady podle hlavy I. z. o př. d. pozměněné tímto dekretem.

Nejsou-li tyto předpoklady dány, bude srážkou daně důchodové, provedenou řádně v roce 1942, učiněno zadost povinnosti k dani důchodové na berní rok 1943. Poplatníkům nepřisluší právo podle § 32, odst. 5 z. o př. d. žádati o řádné vyměření daně na berní rok 1943. Poplatníci mají nárok, aby jim byla — pokud se tak již nestalo — vrácena z daně sražené v roce 1942 taková částka, jaká jim byla vrácena z daně sražené v roce 1941, nejvýše však do výše srážky provedené v kalendářním roce 1942.

(3) Nedojde-li u zaměstnanců k vyměření daně důchodové na berní rok 1944, bude daň důchodová na berní rok 1945 vyměřena, jsou-li pro to v kalendářním roce 1944 dány předpoklady podle hlavy I. z. o př. d. pozměněné tímto dekretem. Nejsou-li tyto předpoklady dány, bude srážkou daně ze mzdy, provedenou řádně v roce 1944, učiněno zadost povinnosti k dani důchodové na berní rok 1945.

Čl. 7.

Daň z kapitálových výdělků podle vládního nařízení č. 233/1943 Sb. sražená v letech 1943, 1944 a 1945 zaúčtuje se na úhradu daně důchodové, jež bude vyměřena vždy na následující berní rok. Nedojde-li k vyměření daně důchodové, nebude sražená daň z kapitálových výdělků vrácena.

Daň pozemková a domovní.

Čl. 8.

(1) Předpis pozemkové a domovní daně za rok 1943 vyměřený z výdětku kalendářního roku 1943 platí bez vydání platebního rozkazu jako daňová povinnost, již nelze odporovati, i na berní rok 1944. Počínajíc kalendářním rokem 1944 (berním rokem 1945) vyměřuje se pozemková a domovní daň již podle ustanovení z. o př. d. oplatníci daně činžovní jsou povinni podati přiznání na berní rok 1945 do 30 dnů po dni, kdy tento dekret nabude účinnosti.

(2) Nárok na úlevu činžovní daně z důvodu oprav domu provedených v roce 1942 podle ustanovení vládního nařízení ze dne 23. ledna 1941, č. 79 Sb., o daňových úlevách na opravy domů, uplatní poplatník na berní roky 1945 a 1946 v přiznání k činžovní dani podaném na berní rok 1945.

(3) Pozemky a budovy (části budov), které nebyly za rok 1943 zdaněny, ježto u nich vznikla povinnost ku zdanění teprve pro berní rok 1944, zdaní se na tento berní rok z výdětku

kalendářního roku 1943. U budov podléhajících činžovní dani podají poplatníci v tomto případě příznání k činžovní dani na berní rok 1944 do 30 dnů po dni, kdy tento dekret nabude účinnosti.

Válečný příspěvek.

Čl. 9.

Válečnému příspěvku podle vládního nařízení ze dne 28. dubna 1943, č. 115 Sb., o vybírání válečného příspěvku, podléhají s účinností stanovenou v § 10 zmíněného nařízení všechny osoby, které měly v rozhodné době své bydliště nebo svůj obvyklý pobyt v zemích České a Moravskoslezské. Pokud nebyl válečný příspěvek vybrán srážkou ze služebních požitků, vyměří se dodatečně.

Přirážka pro zmeškání.

Čl. 10.

(1) V oboru přímých daní (s přirážkami, příslušenstvím a náhradou nákladů upomínek a exekučních), splatných v letech 1943 až 1945, nevybere se z částek nezaplacených ke dni splatnosti přirážka pro zmeškání podle ustanovení § 5, odst. 1 a 3 vládního nařízení ze dne 12. ledna 1943, č. 12 Sb., jímž se provádějí některé změny v oboru daní, poplatků a dávek, nebyla-li v den vyhlášení tohoto dekretu předepsána. Daňoví dlužníci jsou však povinni zaplatiti z dlužných částek daní (s přirážkami, příslušenstvím a náhradou nákladů upomínek a exekučních), splatných podle § 269 z. o př. d. a podle ustanovení § 5, odst. 1 až 3 nařízení ministra financí ze dne 30. září 1944, č. 236 Sb., o zjednodušení v oboru daní a poplatků, 2%ní přirážku pro zmeškání z celkového nedoplatku zbývajícého ke dni 31. října 1945 a 2%ní přirážku pro zmeškání z celkového nedoplatku zbývajícého ke dni 31. prosince 1945.

(2) Snížili-li se daň (s přirážkami), splatná před 31. říjnem 1945 nebo před 31. prosincem 1945, dodatečně buď tím, že se daň splatná bez předpisu vyměří nižší částkou, nebo tím, že se předepsaná daň sníží rozhodnutím o odvolání, provede se na žádost poplatníkovu oprava předepsané přirážky pro zmeškání podle stavu změněného snížením daně (s přirážkami)

(3) Jinak platí o přirážce pro zmeškání podle odstavce 1 ustanovení části II. vládního nařízení č. 12/1943 Sb.

TŘETÍ ČÁST.

Čl. 11.

(1) Pro vyměření přímých daní na územích, jež byla v roce 1938 odtržena od zemí České a Moravskoslezské, platí pro kalendářní roky 1938 až 1943 daňové předpisy, zavedené v době nesvobody na těchto územích. Vedle uvedených předpisů vyberou se na těchto územích též daň z vyššího služného podle hlavy VII z. o př. d. počínajíc kalendářním rokem 1942 a válečný příspěvek podle vládního nařízení č. 115/1943 Sb. ve znění čl. 9 tohoto dekretu počínajíc kalendářním rokem 1943. Vyměřovacími úřady jsou místně příslušné berní správy. O opravných prostředcích proti daním vyměřeným podle tohoto práva rozhodnou zemská finanční ředitelství s konečnou platností.

(2) Předpisy přímých daní na územích uvedených v odstavci 1 s výjimkou daně korporační (zvláštní daně výdělkové) vydané za kalendářní rok 1943 platí jako daňová povinnost, již nelze odporovati, bez nového vyměření a bez vydání nového platebního rozkazu i na berní roky 1944 a 1945.

(3) U poplatníků na územích uvedených v odstavci 1, u nichž vznikla daňová povinnost v roce 1943 nebo 1944, platí pro zdanění důchodů, výtěžků nebo požitků dosažených v kalendářním roce 1944 z. o př. d. se změnil v tomto dekretu uvedenými. Bylo-li však v jednotlivém případě zdanění podle předpisů zavedených v době nesvobody již provedeno, zůstává v platnosti.

(4) Na územích uvedených v odstavci 1 platí ode dne vyhlášení tohoto dekretu i pro daně vyměřené podle daňových předpisů, zavedených v době nesvobody, o splatnosti, placení, účtování, vybírání, zajišťování, vymáhání a o přirážce pro zmeškání zákon o přímých daních se změnami v tomto dekretu uvedenými.

(5) Na územích uvedených v odstavci 1 jest užití předpisů o poplatcích, daních obchodových a dávkách za úřední úkony ve věcech správních platných, případně užívaných v ostatním území zemí České a Moravskoslezské tehdy, vznikla-li poplatková (daňová) povinnost dne 5. května 1945 nebo později. Mluví-li se v těchto předpisech o Protektorátu Čechy a Morava, jest tím rozuměti nyní celé území zemí České a Moravskoslezské. Poplatky a daněmi obchodovými rozumějí se poplatky podle zákona ze dne 9. února 1850, č. 50 ř. z., s jeho změnami a dodatky, daň z obohacení, daně z obchodu s cennými papíry, daně směnečné, daň z požární ochrany a daň z přepravy kolejovými drahami.

ČTVRTÁ ČÁST.

Čl. 12.

Přímé daně na berní roky 1943 až 1945 vyměřují finanční úřady I. stolice. O opravných prostředcích rozhodují příslušné finanční úřady (§ 232 z. o př. d.)

Čl. 13.

(¹) Platí-li podle tohoto dekretu daně, jež v den vyhlášení tohoto dekretu jsou už předepsány, bez vydání platebního rozkazu jako daňová povinnost, již nelze odporovati, i na rok (roky) další, jest částky, o které tato daňová povinnost převyšuje povinnost dříve splatnou, doplatiti do 30 dnů po vyhlášení tohoto dekretu.

(²) Platí-li podle tohoto dekretu daně, jež budou předepsány po jeho vyhlášení, bez vydání platebního rozkazu jako daňová povinnost, již nelze odporovati, i na rok (roky) další, jest částky, o které tato daňová povinnost bude převyšovati povinnost dříve splatnou, doplatiti do

30 dnů po zpravení poplatníka o předpisu, podle něhož se ona daňová povinnost řídí.

Čl. 14.

Ministr financí se zmocňuje, aby učinil správní opatření k zamezení nesrovnalostí a tvrdostí, jež by v důsledku tohoto dekretu mohly vzniknouti. Zároveň se ministr financí zmocňuje, aby za účelem zjištění všech poplatníků v kalendářních letech 1942 až 1945 učinil opatření obdobná ustanovením § 304 z. o př. d.

Čl. 15.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí v zemích České a Moravskoslezské; provede jej ministr financí.

Dr. Beneš v r.

Fierlinger v r.

Dr. Šrobár v r.

